

have lagt vægt på oplysningerne ved beslutning om tilladelse eller vilkår herfor. For eksempel skal der gives meddelelse ved enhver ændring, uanset størrelse eller indhold, af kvalificerede ejerandele, snævre forbindelser, ændringer i den lederkreds, der stilles kvalitative krav til, manglende opfyldelse af kapitalkrav, ydelse af kredit eller sikring af brugeres midler.

Udvidelse af typen af betalingstjenester kan have betydning for en række af de krav, der stilles til betalingsinstituttet som betingelse for at opretholde tilladelse eller for opgørelse af kapitalkrav. Finanstilsynet skal derfor have meddelelse, hvis der sker ændringer heri.

Hvis betalingsinstituttet vil udøve forretningsaktiviteter omhandlet i § 11, nr. 1-3, skal betalingsinstituttet give meddelelse herom, hvis dette ikke tidligere er sket.

Underretning skal ske på forhånd, hvis ændringen må betragtes som væsentlig. I andre tilfælde skal underretning finde sted snarest muligt.

Til § 9

Den foreslåede § 9 fastsætter en frist på 3 måneder for Finanstilsynet til at træffe beslutning om tilladelse eller nægtelse af tilladelse. I sidstnævnte tilfælde kræves begrundelse. § 9 gennemfører betalingstjenestedirektivets art. 11.

Til § 10

Efter den foreslåede § 10 er betalingsinstitutter forpligtet til at opbevare alle oplysninger, der kan være relevante for Finanstilsynets vurdering af betalingsinstituttets forhold i relation til den meddelte tilladelse, i mindst 5 år. § 10 gennemfører betalingstjenestedirektivets art. 19.

Til § 11

Den foreslåede § 11 gennemfører betalingstjenestedirektivets art. 16, stk. 1. Bestemmelsen beskriver de aktiviteter, som betalingsinstitutter kan udøve ved siden af betalingstjenestevirksomheden. Der er tale om følgende aktiviteter:

- 1) Udbud af driftsmæssige og nært tilknyttede accessoriske tjenester,
- 2) drift af betalingssystemer, og
- 3) andre forretningsaktiviteter end betalingstjenester.

Udbud af driftsmæssige og nært tilknyttede accessoriske tjenester efter *nr. 1* omfatter for eksempel sikring af gennemførelse af betalingstjenester, valutavæksling, depottjenester samt lagring og behandling af data, men derimod ikke administration af værdipapir-

depoter. Mange kortselskaber tilbyder en række forskellige former for brugerfordele i forbindelse med selskabets udstedelse af og brugernes anvendelse af betalingskort, for eksempel bonusordninger, forsikring af købte varer i en kortere periode osv. Sådanne tjenester vil som udgangspunkt og afhængig af omfanget og de dermed forbundne risici blive betraget som accessoriske tjenester.

For så vidt angår ydelse af kredit henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 21, stk. 2.

Drift af betalingssystemer, jf. *nr. 2*, er ikke omfattet af lovforslagets bilag 1. Ved et betalingssystem forstås i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF et formelt arrangement mellem tre eller flere deltagere, hvortil ikke regnes et eventuelt afregningsfirma, en eventuel central medkontrahent eller en eventuel indirekte deltager, med fælles regler og standardiserede ordninger for udførelse af overførselsordrer mellem deltagerne. Se om betalingssystemer og det nævnte direktiv i bemærkningerne til forslagets § 40.

Det fremgår af *nr. 3*, at betalingsinstitutter kan udøve andre forretningsaktiviteter end betalingstjenester. Udførelse af sådanne aktiviteter kan være afhængig af Finanstilsynets tilladelse og være reguleret i anden lovgivning. Hvis kredit ikke ydes i forbindelse med udførelse af betalingstjenester, skal kreditgivning betragtes som egentlig udlånsvirksomhed, som falder under nr. 3. Udlånsvirksomhed m.v., der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, skal have tilladelse i henhold hertil. Udlånsvirksomheder m.v., der ikke er omfattet af lov om finansiel virksomhed, skal have tilladelse i henhold til § 34, stk. 2, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme for at kunne udøve sådan virksomhed.

Hvis betalingsinstituttet ønsker at udbyde flere af de i forslagets bilag 1 nævnte typer af betalingstjenester, skal der gives særskilt tilladelse til hver af disse typer i henhold til § 7. Flere forskellige typer af betalingstjenester betragtes ikke som »andre forretningsaktiviteter« i forhold til hinanden. Der kan derfor ikke kræves aflagt særskilt regnskab for de enkelte typer af betalingstjenestevirksomhed, ligesom der heller ikke kan stilles krav om etablering af særskilt selskab, jf. forslagets § 7, stk. 5. Flere typer af betalingstjenester i samme selskab kan derimod have betydning for opgørelsen af kapitalkrav i henhold til forslagets §§ 12 og 13.

Finanstilsynets tilsyn omfatter ikke aktiviteter i henhold til nr. 1-3, medmindre dette følger af anden lovgivning (for eksempel hvis selskabet udover at udbyde betalingstjenester vil drive udlånsvirksomhed).